

Ako je dobré počuť slová dnešného sv. evanjelia: *Ja som dobrý pastier*. Tak hovorí Kristus dnes – niekoľko dní pred odchodom zo zeme. Odchádza oslávený, ale už vopred nás chce uspokojiť, keď pripomína: *Ja som dobrý pastier*. Uspokojujú tieto slová aj dnes, lebo aj dnes Kristus vyhlasuje to isté. A tieto slová vedia dať veriacemu kresťanovi veľké uspokojenie. Prví kresťania si tieto slová zobrazovali veľmi radi. Práve z dôb najväčších prenasledovaní sú v katakombách rímskych obrazy Krista – Dobrého pastiera. Aj dnes v týchto slovách nachádzame útechu, lebo Kristus aj dnes ostáva v Cirkvi naším dobrým pastierom. Vryme si aj my do duše na útechu obraz dobrého pastiera, ktorým nám aj dnes ostáva Kristus v Cirkvi.

Hrátky apoštolov povedal Kristus dnešné slová: *Ja som dobrý pastier*. Až keď chytili Ježiša v Getsemanskej záhrade, ukázalo sa, čo znamenal pre apoštolov Kristus – dobrý pastier. Rozpráchlili sa na všetky strany, lebo už je to tak. Človek, či sám či v spoločnosti potrebuje vodcu. A nielen malý neučený, jednoduchý človečik, jeden z veľkej masy. Aj najhlbší duchovia majú svoje chvíle, v ktorých volajú po svetle a po vedení. Tým viac sú jednoduchí ľudia sú veľmi často bezradní a sami nevedia sa pohnúť. A tým viac potrebuje vedúceho ľudská spoločnosť. Akákoľvek spoločnosť, keď chce dosiahnuť svoj cieľ, musí mať vodcu, pastiera. Ani športový klub nefunguje dobre, ak nemá jedného dobrého predsedu, ani škola nemôže byť bez učiteľa, obec bez starostu, štát bez hlavy, to je nevyhnutná ľudská potreba.

Dnes vidíme, že ani celý svet, ak nie je spojený a nemá nejakú hlavu, nemôže dosiahnuť pokoja. Čím väčšia bezhlavosť, tým väčší nepokoj a väčší strach z vojny. A to sú len spoločnosti, ktorých ciele sú dosť malé – športové víťazstvá, alebo obecné poriadky, alebo blahobyť občanov štátu, či dokonca svetový pokoj, to sú malé ciele oproti cieľu, ktorý sa vyjadruje slovami Krista: *Chodte a učte...* Čo sú to za ciele, proti tomu veľkému, čo chcú dosiahnuť ľudia, keď chcú byť spasení. Viac ako pokoj sveta je život v božej milosti, život vykúpených. Aj na tento cieľ ľudia sa spojili. Sám Kristus založil túto spoločnosť – Cirkev, ktorá má všetkých svojich členov priviesť ku spaseniu. A táto najdôležitejšia spoločnosť mala by byť bez vodcu, bez pastiera? Mala by byť ako rozpráchnuté obce bez pastiera? Vidíme rozumom, že to ani nebolo možné. Aj skúsenosť stáročí toto len dosvedčuje. Pozrime, čo sa stalo za tých štyristo rokov, čo Luther založil svoju spoločnosť vraj pre spásu. Nechal svoju spoločnosť bez pastiera – napospas hlasu vnútra. Čo sa stalo? Za 400 rokov z jednej spoločnosti vzniklo do 400 protestantských spoločností. Nie, táto veľká, najdôležitejšia spoločnosť Cirkvi nemohla ostať bez pastiera. Kristus sám dal jej svoju pastiersku moc, pastiersky úrad. Takže ona aj dnes môže hovoriť ako Kristus: *Ja som dobrý pastier*. Môže to

hovoríť plným právom, lebo Kristus dal jej túto moc. Už v prorocťve Ezechielovom sa sľubuje: 34, 23: *A vzbudím nad nimi jedného pastiera, ktorý ich bude pásť – on ich bude pásť a on im bude pastierom.*

A čo sľúbil, to aj uskutočnil: Ján 21, 15: *Pas baránky moje...* Mat 18,18: *Čo zaviažeš na zemi.* Mat. 28, 20: *Chodťte do celého sveta...Kto vás poslúcha, mňa poslúcha.* A Peter, Cirkev tento úrad uskutočňovala. Na sneme v Jeruzaleme, keď boli veriaci ľudia bezradní, ozvala sa Cirkev: *Nič viac neukladať...* A všetky storočia obracali sa na tohto hlavného pastiera. Koľkokoľvek kňazov, pastierov je v ľude božom, všetkých vedie vo vlastnom zmysle Peter – a všetkých spolu ako najvyšší pastier Kristus. Nie bez zmyslu po všetky veky kresťanstva nosia biskupi palice – to sú pastierske palice, ktoré symbolizujú ich pastiersku moc. Tento pastiersky úrad dal Kristus Cirkvi, aby vždy na svete pokračoval sa jeho pastiersky úrad, aby nikdy nebolo ľudstvo bez vodcu na ceste spásy, bez pastiera. A nebude. Lebo On sám vyhlásil: *brány pekelné ju nepremôžu.* Ovce by sa rozprčhli, keby sa diablovei podarilo zabiť pastiera. Ale to nejde. Svet nikdy nebude bez pastiera, Cirkev bez vodcu. Cirkev v osobe pápeža, biskupov a kňazov vykonáva tento Kristov úrad. Buďme vernými ovečkami svojich pastierov.

Zomknime sa pevne okolo nich aj v dnešnej dobe. A pamätajme aj my na slová, čo vyhlásil dávno Cyprián: *Keď niekto nie je s biskupom, nie je ani v Cirkvi.* Dnes je obľúbeným rozlišovanie: ja nie som proti Cirkvi, proti náboženstvu, ale pritom zúrivo brojí proti pápežovi, proti biskupovi, proti svojmu vlastnému farárovi. Kto nie je s biskupom.. Nedajme sa odtrhnúť od biskupov. Počúvajme ich hlas. Dnes ho počuť v rádiu, v novinách, v rozličných vyhláseniach, na kazateľni, v spolkoch. Cirkev nebojácne volá hlasom dobrého pastiera. Vo vedomí svojej dôstojnosti i svojej zodpovednosti. Nedajme sa mýliť, buďme jednotní. Lebo keď zablúdime, ľahko sa môžeme stratiť. A len pri dobrom pastierovi, ktorým je Cirkev, budeme chodiť po dobrých pastvinách, ktoré nás privedú k najvyššiemu pastierovi a biskupovi našich duší – ku Kristovi do života večného. Amen.